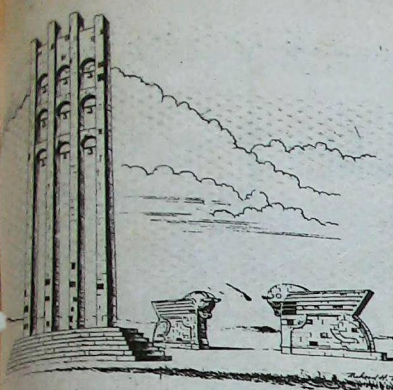

ՄԱՐՏԱՐԱՊԱՏ SARDARABAD

FIEL EXPRESION DEL PENSAR DEMOCRATA LIBERAL DE LAS COLECTIVIDADES ARMENIAS DE SUDAMERICA
PRIMER PERIODICO ARMENIO DE SUDAMERICA IMPRESO EN SISTEMA OFFSET.

BUENOS
AIRES
AÑO XI
Nº 339

Miércoles
29
de mayo
de 1985

«Ճորճ Տէօքմէճեանին
ուղղութիւնը պէտք է
ըլլայ դէպի
Սպիտակ Տուն»
Կ'ըսէ Ալեք Մանուկեան

Արցախ, Լոս Անճելըսի մէջ տօնուցաւ
Հ.Բ.Մ. Միութեան Ցկեան Նախագահ Տիար Ալեք
Մանուկեան Նախագահութեան 30 ամեակը, որուն
մասնակցեցաւ նաեւ Գալիֆօրնիոյ կորովի կառա-
ւարի Ճորճ Տէօքմէճեան:
Հալազգի կառավարիչը իր շնորհալոյս կան-
գամներէն մէջ ըսած է «...նորապէս շնորհակալ եմ
քեզ. Ալեք Մանուկեանին քաղաքական կեանքի
անհրաժեշտ զինքը մեծապէս սատարելուն համար»:
Իսկ Ալեք Մանուկեան, իր շնորհակալական
բառերէն մէջ վստահեցուցած է ըսելով. «...Ճորճ
Տէօքմէճեանը կը վերընտրուի, եւ թէ, այս ան-
գամ, իր ուղղութիւնը պէտք է ըլլայ դէպի Սպիտակ
Տուն»:

La A.I.A. se entrevistó con el Senador Nacional Oraldo Britos

El viernes 24 de mayo pp-
do., un grupo de represen-
tantes de la Asamblea Inter-
institucional Armenia
(A.I.A.) fue recibido por
autoridades del Partido
Justicialista, en la sede del
mismo. Asistieron a la
entrevista los Sres. Michel
Karahanian, Jorge Bo-
dourian, Alejandro Semi-
zian, Adolfo Koutoudjian,
Carlos Akian, Sarkis Kavuk-
yan y José Deokmedjian,
quienes fueron recibidos
por el presidente del Partido,
senador nacional Oraldo
Britos; el secretario ge-
neral, Dr. José Manuel de la
Sota y el secretario de
prensa, Eduardo Vaca.

De izq. a der.: Sres. Alejandro Semizian, Carlos Akian, Sarkis Kavukyan, José Deokmedjian, Michel Karahanian, senador Oraldo Britos, Dr. José Manuel de la Sota, Adolfo Koutoudjian y Jorge Bodourian.

En el transcurso de la
entrevista, los representan-
tes de la A.I.A. expusieron
los antecedentes del geno-
cidio armenio, para que en
las próximas sesiones del
Congreso Nacional, la
Cámara Alta haga suya la
aprobación de la Cámara
de Diputados, de manera
tal que el Poder Legislativo
argentino participe al Poder
Ejecutivo acerca de la
necesidad de instrumentar
el reconocimiento del
Primer Genocidio del Siglo XX
ante las Naciones Unidas.

do que -señalaron- la re-
novación justicialista basa su
prédica en la condena fir-
me de toda forma de violen-
cia.

dos en un fin común y su-
perior: el reconocimiento
del martirio armenio y la ne-
cesidad de justicia hacia
ellos.

Durante la reunión, que
transcurrió en un clima de
cordialidad y simpatía ha-
cia la armenidad, tanto el
senador Britos como el Dr.
de la Sota hicieron suyas la
necesidad de adherir a la
condena del genocidio, da-

do que -señalaron- la re-
novación justicialista basa su
prédica en la condena fir-
me de toda forma de violen-
cia.

También se intercam-
biaron comentarios sobre
la realidad nacional, en fun-
ción del logro de un desti-
no común para el país, que
permita superar la difícil si-
tuación socio-económica.

Finalmente, el senador
Britos manifestó que esa
inquietud iba a ser traslada-
da al seno del Consejo Na-
cional del Partido Justi-
cialista a fin de ser tratada
y emitir instrucciones a su
representación parlamenta-
ria.

La Comisaría 21º distinguió a alumnos del Instituto Marie Manoogian

El sábado 25 de mayo, el
Instituto "Marie Manoogian"
de la U.G.A.B. asistió
al acto organizado por la
Comisaría 21º de la Policía
Federal Argentina, con mo-
tivo del 175º aniversario de
la Revolución de Mayo.
En el mismo, fueron

entregados premios a los
alumnos ganadores del cer-
tamen titulado "Primer en-
cuentro entre el alumno y
el policía", del que partici-
paron alumnos del Institu-
to.

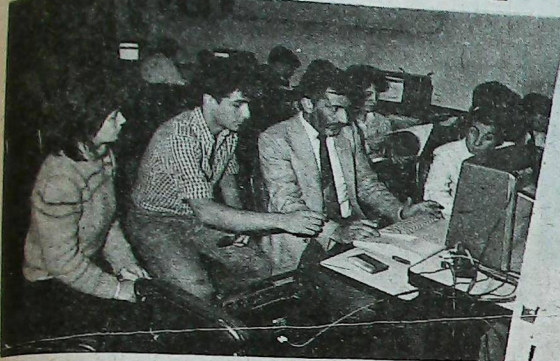
Los estudiantes distin-

guidos fueron: Pablo de la
Cruz Sapritsian (7º grado),
Erica Bodourian (7º grado),
María Sol Bodourian (4º
grado), María Alexandra
Tchorbajian (5º grado) y
Ana Cristina Aslanian (7º
grado).

INSTITUTO MARIE MANOOGIAN:

Los Cursos Especiales

A partir de junio, comenzarán nuevos Cursos Especiales en el Instituto Marie Manoogian de la Unión General Armenia de Beneficencia. En tal sentido, se desarrollarán cursos de Computación, Dactilografía, Inglés, Matemáticas, Contabilidad y Armenio.

En la foto, el profesor de Computación, Ing. Gurlekian con un grupo de alumnos.

El Campamento

En nuestro número anterior, informamos a nuestros lectores acerca del campamento organizado por la Sección Secundaria del Instituto Marie Manoogian, que fue altamente productivo para los estudiantes, quienes pudieron compartir diversión y estudio en un ambiente favorable para la realización de aprendizajes.

La foto ilustra un momento de esa experiencia, en la que aparecen algunos de los alumnos con el rec-

tor, lic. Adolfo Koutoudjian y Srta. Stella Maris de Aleda. la profesora de Biología.

La Fiesta Patria

La celebración del centésimo septuagésimo quinto aniversario de la Revolución de Mayo reunió al Instituto Marie Manoogian en dos ocasiones, durante la "Semana de Mayo".

En primer lugar, los niños de Jardín de Infantes tuvieron su acto el miércoles 22 de mayo ppdo. Por su parte, la Primaria y Secundaria celebraron la fiesta patria el viernes 24, con un acto en el que los estudiantes demostraron muchos de los conocimientos adquiridos en lo que va del año.

La foto corresponde al acto del Jardín de Infantes.

CORDOBA:

Libros:

"Perfiles de Armenia"

Con motivo del 70° aniversario del genocidio armenio, la Comisión de 24 de Abril, de la Colectividad Armenia de Córdoba, publicó una obra titulada "Armenia, Perfiles de Armenia".

El libro es un homenaje que ofrece la colectividad armenia de Córdoba a la memoria de las víctimas que perecieron como producto de la barbarie otomana, en 1915.

Así, en sus seis capítulos, el Ing. Jacobo Assadourian trata temas tales como "El origen", en el que incluye testimonios de Jenofonte, fragmentos del Génesis, y de un manuscrito armenio, junto con mapas antiguos.

El segundo capítulo habla de la religión, en el que incluye temas tales como la Misa, el "madagh", y una cronología destacable de la Iglesia Armenia.

En el capítulo destinado al "Idioma y la literatura armenia", el autor destaca la importancia de la lengua armenia y su evolución en la historia literaria.

También agrega la ubicación geográfica del territorio armenio, para pasar luego a tratar a fondo el problema de la opresión nacional; describe a los turcos, a los mongoles y la política de los Jóvenes Turcos.

En el capítulo VI, describe los dramáticos episodios del genocidio con fotografías de la época y agrega el testimonio de un protagonista de la masacre.

En suma, se trata de una obra de contenido trascendental, que arroja nuevos datos sobre la historia del pueblo armenio.

Expondrá sus obras Toros Gurlekian

La Galería de Arte de Capital 11 de esta Capital, realizará próximamente un ciclo cultural en el que presentará la obra de distintos artistas. En dicha oportunidad, el destacado artista plástico armenio Toros Gurlekian expondrá sus pinturas, junto a artistas tales como Juan Carlos

Gómez, Gladys Guzzetti, Roberto D. La Rosa, Antonio Oriana y las poesías de María del Carmen Suárez.

La muestra será inaugurada el 19 de junio próximo a las 19, en Pavón 2444, Capital. Podrá ser visitada hasta el 8 de julio inclusive, de lunes a viernes, de 16 a 21.

SERVICIOS FUNERARIOS SIN CARGO
PARA LOS AFILIADOS A:
SELO America
Calidad y prestigio
Av. CORDOBA 4737 - Tel: 772-8539/8654

PAMI - OSPLAD
JUBILADOS
PENSIONADOS
Y OTRAS

Lola
Levi's
Wrangler
Flors
FLUX

de M. NOURIKHAN
e hijos
nouri Jean's
20 SUCURSALES
CORDOBA

Lee
Vadon
40R
FINCHER
UFO

Remodelamos
Baños
y cocinas
de primer nivel

R.F.P.
Construcciones

T.E. 748-0569

Para la Comodidad de la
Colectividad Residente en
BELGRANO
María Teresa
REPOSTERIA Y COMIDAS ORIENTALES PARA LLEVAR
LEHMEYUN, BACLAVA ETC
Se preparan comidas y postres por encargo
Amenábar 2059 Capital

CAMISAS
génesis
Línea Internacional

■ CAMISAS Leñadoras
■ CAMPERAS Leñadoras (c/corderito)
Impactante colección Otoño-Invierno

Avda. del Trabajo 2067/9 Cap. Fed. T.E.: 631-3860

NUESTROS ARTISTAS:

Ara Lutufyan

El talentoso pintor Ara Lutufyan abrió las puertas de su casa para mostrarnos no sólo su vida, su hogar y su familia, sino sus obras pictóricas.

Nació en Estambul, allá por 1911 y llegó a Sudamérica en el año 1946. En primer lugar, se radicó en Brasil, desde donde luego llegó a la Argentina, para establecerse definitivamente en Buenos Aires, en 1947.

En 1979 se inició en la pintura (tomó tres o cuatro meses de clases de pintura con el profesor Capristo), pero sus ocupaciones y su trabajo le impidieron continuar con su aprendizaje. Sin embargo, continuó con su obra autodidáctica.

En sus pinturas, pueden determinarse dos períodos: en la primera etapa, sus cuadros se caracterizan por el empleo de colores vivos, de técnicas diversas, trazos gruesos y motivos imaginarios.

Su admiración por la naturaleza lo llevó a crear sus pinturas, sin tener "modelos", ya que es un pintor de atelier.

La segunda etapa muestra una evolución; los colores suaves, los tonos pastel, las luces y las sombras forman parte de su técnica, que se caracte-

riza, además, por el empleo de muy poca pintura, que logra transmitir suavidad y delicadeza a sus cuadros.

Su primera presentación para los amantes del arte fue en 1979, en el salón "Carlos Garabedian" de la Escuela Armenia de Vicente López; la segunda muestra la realizó en 1980 en la Fundación Educativa Jrimian. A éstas siguió una exposición en la Unión General Armenia de Beneficencia, en 1982, otra en la Alianza Francesa, en 1983.

En su última exposición, realizada en la U.G.A.B., el año pasado, presentó cuarenta y seis cuadros; algunos de ellos son: "Paisaje imaginario", "Vueltas de los pájaros", Symphonie

des feuvilles", "Florecimiento exótico", "Bouquet de fleurs", "Nacimiento de Primavera", "Campos florecidos", "Juncos bajo el sol", "Luz del mundanal ruido", entre otras, en las que -como se advierte- la naturaleza, con su belleza, es la fuente de inspiración del pintor.

Ara Lutufyan es un artista excesivamente exigente en lo que respecta a su arte. Es, además de autodidacta, autocrítico; nos transmite imágenes llenas de vida, no hay en su pintura fisonomías típicas o individuales.

Los cuadros, "todas mis obras -nos cuenta- manifiestan mis estados de ánimo. Hay algunas que nunca ven la luz; si no me agradan, las destruyo".

Aunque su obra refleja la naturaleza (árboles, flores, pájaros, cielo, mar, etc.) su pintura no es la naturaleza, sino la "recreación" de la naturaleza en su taller. No hay en su obra rostros, figuras humanas, sino perfiles indefinidos, entre algo esfumado, flotante, hasta brumoso, a veces.

El artista evita, obvia, los detalles, lo importante es lo sustancial.

Pinta lienzos que causan admiración, no sólo por su técnica sino por su brillante estado de ánimo y extraordinaria frescura.

Lilian de Balayán

"Armenia"

Yo te he visto en mis sueños infantiles, detenida en el tiempo, pretérita y lejana, joya de tradición y de leyenda, gobelino oriental, bordado entre los ocre y los granas. Yo te he visto incrustada entre montañas, tierras altas de pan y de miel, escondiendo modesta y milenaria, tu estirpe pastoril, tu grey serrana. Yo soñé con tus noches invernales, con aullidos de lobos y nieves blancas, con el hogar; bastión de la familia, perfumado de viandas, pan con aceite, manteca y leche de cabra... Y pensando en abuelas hilanderas, en jóvenes pudorosas y hombres fuertes, me pareció escuchar pasajes bíblicos, relatos de patriarcas reverentes. Yo soñé con tus bellas primaveras de aires puros y arroyos cristalinos, olorosos a menta y yerbabuena, que corriendo entre verdes y violetas impregnaban de flores tus laderas. ¡Oh, tierra de mi padre y mis abuelos! Cuántas veces mi loca fantasía cruzó las millas de los mares tercios, para ir a abrazar tus horizontes y descifrar tu encanto y tu misterio. ¡Madre de razas, torreón del cristianismo! Es tu monte Ararat cofre sagrado del Arca de Noé, el justo y bueno. Yo te he visto llorosa y temeraria, defender del infiel tu fe y tu bandera; te he visto indefensa, abandonada, sostener tu honor con heroica fiera; con hidalgo valor y bizarría... Si la muerte no gana a ésta mi vida, llegaré hasta Ereván, la prometida, y con alma contrita deshojaré tus siglos... viajando en los caminos polvorosos de tu eterna, armoniosa geografía. Me internaré en la vida de tus gentes para sentir como sentí de niña, la familiar presencia de mi padre, el que supo alimentar mi fantasía. Y besaré tus piedras, adelgazadas por el tiempo, que saben del quehacer de mis abuelos, de sus chozas serranas y sus búfalos mansos; que saben de pastores y labriegos, de guerreros heroicos y curas santos, de mujeres sencillas y piadosas. sabías y dignas como tú, ¡oh, Armenia! Que amamantas la fuerza de tu pueblo, aunque lejos se halle de tu suelo...

Hairenik Eliazarian de Aramayo

REFACCIONES

Financiación en cuotas

- Sin intereses -

Albañilería - Plomería - Gas - Pintura

HB Construcciones

T.E.: 773-5552

MOLINOS

"Ararat"

Burgol Candéal
Graneones

PRODUCTOS DE
CARLOS BOYADJIAN

Lacroze 2536 (José Ingenieros)
T.E.: 757-0784

MARMOLERIA-GRANITERIA

Antokolec & Reizner

S.A.I.C.F.I.

Bóvedas - Monumentos
Placas de bronce - Fotos

AV. INT. CROVARA 2817. TABLADA. T.E.: 652-4782
DONOVAN 746. TABLADA. (frente Cement. nuevo)

. Remises

. Sepelios

. Traslados

Av. Córdoba 4902

CASA
RIVERA

CORALLO, CUFARÓ Y CIA.

Jubilados, pensionados, cónyuges y filiales. sin cargo

T.E.: 773-2800/772-3288

Esta poesía apareció publicada en la revista "Ararat" a la que nos referimos en nuestro número anterior.

El poema formaba parte de una nota titulada "Hairenik Eliazarian, un poeta en los Andes".

Su café molido
al gusto oriental

"Gran Visir"

Buena 510 Tel. 97-4784

24 DE ABRIL EN MONTEVIDEO:

Palabras del Dr. Roberto Malkassian

"Hoy, Alemania considera delito la negación del genocidio cometido contra los judíos (...) en cambio, ¿qué pasa con Turquía frente a eso?"

El motivo de este acto tiene en su origen la conmemoración de los setenta años del genocidio, genocidio que a través de la barbarie turca que llevó a cometerlo, no logró su finalidad principal, que era aniquilar al pueblo armenio, que hoy está aquí no para llorar sobre su historia, sobre su pasado, sino para estructurar su futuro.

Es por eso que la fecha 24 de abril tiene para nosotros un doble significado; por una parte, el de rendir homenaje a nuestros mártires; por otra parte, nuestro compromiso ineludible de no escatimar esfuerzo alguno para que el mundo entero haga justicia con nuestro pueblo a través del reconocimiento internacional del genocidio.

Pero, el 24 de abril tiene otro significado que sobrepasa el ámbito de los armenios, un significado que alcanza el de la comunidad internacional toda. Ese significado es el del "nunca más"; ese significado, tal como muy bien se recordó hoy en el acto de la plaza Armenia, es el que alerta al mundo diciéndole que el desconocimiento o la apatía frente al genocidio de 1915 alentó y sigue alentando todavía a quienes, amparados en la impunidad, cometieron y siguen cometiendo hoy genocidios en flagrante violación del derecho más elemental del ser humano, que es el derecho a la vida.

La impunidad de los genocidas, alentó a la Alemania nazi para exterminar 6.000.000 de judíos. La referencia fue muy bien hecha hoy en la plaza.

Hoy, en Naciones Unidas, se alzan algunas pocas voces para protestar por el genocidio que se está cometiendo contra el pueblo de Campuchea y

contra el pueblo de Timor Oriental.

Estamos hablando de hoy, pleno año 1985, en una era en que la tecnología sobrepasa la imaginación de cuantos autores hayan podido imaginarlo.

¿Qué distinto, realmente, hubiera podido ser el destino de la humanidad si se la masacre de 1915 se hubiese impedido o al menos si se hubiese dado el ejemplo histórico de reprimir o castigar a sus autores y de hacer justicia con el pueblo armenio!

También es necesario destacar la diferente actitud entre dos estados que han cometido genocidios; por un lado, tenemos la Alemania nazi y por otro, Turquía. ¿Qué sucede en la postguerra? La Alemania nazi tiene una actitud totalmente distinta de la de Turquía. Pienso que es ennobecedor para el pueblo alemán que su canciller se haya arrodillado y pedido perdón al pueblo judío (su canciller, no en cuanto a Ministro de Relaciones Exteriores sino como su jefe de estado, lo que sería para nosotros el Presidente de la República).

Además de esa reparación moral, hubo toda una serie de reparaciones materiales que siguen aún hoy y a tal grado que incluso alcanzan a aquellos alemanes y no alemanes, judíos o no, sobre todo a los no judíos que dieron amparo, que protegieron a aquellos que eran perseguidos y que eran llevados a los campos de concentración.

¿Hasta qué punto está vivo ese hecho en la memoria de Alemania, conciente de la importancia de la historia y de la memoria de los hombres, que después de tantos años, admite

en su legislación, a través de una ley recientemente adoptada, más exactamente el 14 de marzo del corriente año, por la cual se considera delito la negación del genocidio cometido contra los judíos. Alemania, a través de una ley considera delito que una persona cualquiera niegue que se haya cometido un delito contra los judíos.

Y aún hoy, el canciller alemán, Helmut Hall, considera que el genocidio nazi no debe olvidarse y que es "la gran vergüenza alemana", términos textuales que ha utilizado en un comunicado al respecto, que ha salido en los diarios del día 21 ó 22 en América Latina.

Esta es una actitud. ¿Qué pasa con Turquía, frente a eso? Obviamente, como Uds. saben, no solamente no reconoce que ha habido un genocidio, sino que además tiene el sinismo —a través de una serie de publicaciones sobre todo en una en especial, que se llama "El verdadero expediente armenio"— de considerar

prácticamente que quienes cometieron el genocidio contra los turcos fueron los armenios.

¿Qué hacemos los armenios de la Diáspora para revertir esa situación y cuál es también la respuesta que encontramos en países como el Uruguay y la Argentina?

En primer lugar, los armenios estamos uniendo nuestras instituciones —sean políticas, culturales, sociales, benéficas, deportivas o lo que fuere— para llevar adelante una acción común basada en un principio elemental: la acción pacífica que es la única vía que el Derecho Internacional contemporáneo reconoce como idónea para reclamar un derecho.

En cuanto a la metodología, los armenios respetamos los principios de pluralidad democrática y el principio del consenso como modo de adopción de resoluciones. Sobre estas bases, hemos llevado a cabo una acción acerca de la que me referiré más adelante.

En Uruguay existen antecedentes legislativos de apoyo al reconocimiento del genocidio o aún más genéricamente a la causa armenia, desde el año 1965, hasta —incluso— la declaración del Senado de hace unos días y la declaración que salió ayer en la Cámara de Representantes y que fue difundida hoy por Radio Armenia.

(continúa en la pág. sig.)

U.G.A.B.-Deportes-U.G.A.B.-Deportes-U.G.A.B.-Deportes-U.G.A.B.-Deportes-U.G.A.B.-Deportes-U.G.A.B.-Deportes-U.G.A.B.-Deportes

PROGRAMA DE ACTIVIDADES DEPORTIVAS QUE SE DESARROLLAN EN LA INSTITUCION

Volley

FEMENINO-MASCULINO

Lunes y miércoles de 16.30 a 24.00 hs.

BASQUET

Masculino

Jueves de 16.30 a 24.00. Sábados de 9.00 a 13.00 hs.

YUDO

FEMENINO-MASCULINO

Edad libre

Miérc. de 16.30 a 19.30 hs. - Sábados de 18 a 20 hs.

Fútbol de Salón

Edad libre

Martes y vier. de 16.30 a 24 hs. - Sábados de 14 a 20

Gimnasia Jazz y Modeladora

Lunes y miércoles de 11.00 a 12.00 hs.

Ping-pong

Sábados de 15.00 a 17.30 hs.

-INSCRIBASE-

FARMACIA "ACEVEDO"

Armenia y Niceto Vega
T.E.: 773-1887

Confitería "Armenia"

PRODUCTOS ORIENTALES

T.E.: 71-4571

Cánning 1317

Dr. Rupen Rupenian
Dr. Abraham Aharonian
Contadores Públicos.

PROBING
Consultores de Empresas

Paraná 539 - 4° Of. 29 - (1017) Capital - TE: 46-6727

U.G.A.B.-Armenia 1322-U.G.A.B.-Armenia 1322-U.G.A.B.-Armenia 1322-U.G.A.B.-Armenia 1322

24 DE ABRIL EN MONTEVIDEO:

Palabras del Dr. Roberto Malkassian

"Tras el retorno a la vida democrática, Uruguay y Argentina están adquiriendo un papel importante en materia de Derechos Humanos"

El Uruguay, gracias a la vuelta a la democracia, está adquiriendo un papel preponderante en materia de Derechos Humanos a nivel universal. Como ya saben, he tenido el honor de representar a la comunidad armenia de la Argentina en agosto del año pasado ante la Sub-Comisión y en febrero de este año, ante la Comisión de Derechos Humanos.

Esta última es un órgano político integrado por estados. Allí, se recibió, el 8 de marzo del corriente año, un mensaje del gobierno del Uruguay, a través del candidato a presidente, el senador Alberto Sumarán, que había sido acompañado por el senador Gambardella.

Les tengo que manifestar, realmente, la profunda emoción que ha causado no sólo en mí sino en toda la sala de reuniones, donde estaban los cuarenta y tres estados miembros de la Comisión de Derechos Humanos y más de cien estados que forman parte de ella junto con estos estados miembros de las Naciones

Unidas, más los organismos internacionales no gubernamentales y todo un grupo de uruguayos que fue a escuchar la voz de su nuevo gobierno, que en boca de su senador Sumarán expresaba: "Salimos de una noche oscura" y luego continuaba con su discurso, comprometiendo al Uruguay en la vía democrática, no solamente en la defensa de los Derechos Humanos a nivel interno sino también a nivel internacional.

Lo verdaderamente emocionante fue que cuando terminó el discurso, todos los delegados, todos los representantes oficiales, se pusieron de pie, aplaudieron y se acercaron para abrazar al senador Sumarán, opositor político y enviado por nuestro presidente a la O.N.U. para representar al estado uruguayo. Fue un gesto muy cálidamente reconocido por todos los demás países, el hecho de que se hubiese enviado a quien hasta hace poco tiempo había sido un opositor político para representar al país ante un organismo

internacional de la trascendencia de la Comisión de Derechos Humanos, además de la importancia del regreso del Uruguay a la vía democrática y a la vía correcta de los Derechos Humanos.

En cuanto a la Argentina, gracias a una serie de gestiones que había iniciado la Asamblea Interinstitucional Armenia de la Argentina, por primera vez en la historia de mi país, hace una semana, el 17 de abril, la Cámara de Diputados aprobó una declaración que le pide al Poder Ejecutivo que, a través del Ministerio de Relaciones Exteriores, instrumente e intensifique las medidas pertinentes ante la Organización de las Naciones Unidas, para la obtención del reconocimiento internacional del genocidio cometido contra el pueblo armenio.

Esto significa dos cosas: que son muy importantes, al igual que la Declaración de ayer, y los pronunciamientos que ha habido en el Senado del Uruguay, tanto la Argentina como el Uruguay reconocen que las masacres constituyen un

genocidio. Eso, ya de por sí, significa la calificación de este delito internacional que están realizando estos dos países; y, por otro lado, se está pidiendo no solamente que se apoye la acción que se pudiera estar haciendo en las Naciones Unidas, sino que se pide al Poder Ejecutivo que instrumente medidas, lo que significa no sólo un rol pasivo de acompañar o de apoyar sino de crear, de tomar iniciativas, de ir hacia adelante.

En el plano internacional, estamos buscando el reconocimiento del genocidio. ¿Cuál es el órgano que debe producir ese reconocimiento de acuerdo con el Derecho Internacional? ¿Cuál es el ámbito en el cual tenemos que buscarlo? El ámbito es aquél donde están representada la comunidad internacional; es decir las Naciones Unidas.

Al respecto, sería útil que hiciera un pequeño esquema; existen varios órganos; en la misma Carta de las Naciones Unidas se prevé una serie de órganos principales: el Consejo de Seguridad y la Asamblea General.

El importante retener que el Consejo de Seguridad está integrado únicamente por quince miembros, cinco de los cuales son permanentes y son los que tienen el derecho al veto. Es decir que con no votar afirmativamente una resolución, ésta no puede ser tomada.

En cambio, en la Asamblea General, están representados todos los países de las Naciones Unidas, que en este momento son ciento sesenta y cinco, aproximadamente, y todos tienen un voto y el voto de los EE.UU., por ejemplo, en la

Asamblea General vale lo mismo que el de Albania, el de la U.R.S.S., el de Finlandia, el de Argentina o el de Venezuela.

El Consejo de Seguridad tiene como finalidad el pronunciamiento sobre gestiones que se refieren al mantenimiento de la paz y seguridad internacionales; en cambio la Asamblea General tiene como objetivo principal no el mantenimiento de la paz y seguridad internacionales sino lo que sería la segunda gran finalidad de las Naciones Unidas, la referente a la cooperación entre los Estados.

Esa cooperación significa el desarrollo y toda una serie de campos que van desde el de la salud hasta la alimentación o la educación, o las telecomunicaciones. Prácticamente no hay un aspecto cotidiano de nuestras vidas que, en algún momento, no pase por algún organismo internacional que esté vinculado a través de una cadena, que no haremos ahora o de una red de tejido, que ahora no haremos pero sí la haremos respecto de los Derechos Humanos con la Asamblea General de las Naciones Unidas.

Así es cómo en el campo de la salud, la Asamblea General ha creado la Organización Mundial de la Salud; en el campo de la alimentación está la F.A.O.; en el campo de la Educación está la UNESCO, y estos son algunos ejemplos para que recuerden institutos

(continúa en la pág. sig.)

CURSOS ESPECIALES

Por la presente, el Rectorado del Instituto Marie Manoogian de la Unión General Armenia de Beneficencia pone a vuestro conocimiento, los cursos que se dictarán durante el mes de junio:

Computación

. Programación estructurada (primer nivel)

miércoles y jueves, de 19.00 a 21.00 hs.

. Introducción a la Computación

Martes y viernes de 17.30 a 19.30 hs.

Inglés Funcional

Miércoles y viernes, de 19.00 a 21.00 hs.

Dactilografía

Miércoles y jueves, de 19.00 a 21.00 hs.

Contabilidad Práctica

Martes y jueves, de 19.00 a 21.00 hs.

Matemáticas

(Clases de apoyo)

Miércoles y viernes de 17.00 a 19.00 hs.

Armenio Funcional

Sábados de 17.00 a 19.00 hs.

ARMENIA 1322. CAPITAL.

RIGAR'S

Comisaría exclusiva

Restaurante

"Sarkis"

Especialidad
en comidas orientales

Thames 1101 (esq. Jufre)

T.E.: 772-4911

24 DE ABRIL EN MONTEVIDEO:

Palabras del Dr. Malkassian

ciones que son mundialmente conocidas.

Y, en el ámbito de los Derechos Humanos, como la Asamblea General, evidentemente, no puede tratar todos los temas, ha creado una serie de organismos subsidiarios; por eso existe la Comisión de Derechos Humanos.

He olvidado aquí, cosa que quiero reparar ahora, que la Asamblea General delega gran parte de estas funciones, al tratamiento, al estudio de un órgano que aparece también como un organismo principal dentro de la Carta de las Naciones Unidas; ese órgano es el Consejo Económico Social de las Naciones Unidas, comúnmente conocido como ECOSOC. Es de este órgano que dependen esos organismos. Por un lado, está la vinculación del ECOSOC con la Asamblea General y por otro lado esos organismos que están vinculados con el ECOSOC.

En el ámbito de los Derechos Humanos, este organismo ha creado un órgano especializado: la Comisión de Derechos Humanos.

Cada vez que existe un conflicto a nivel internacional donde aparece una cuestión de violación de Derechos Humanos, la Comisión de Derechos Humanos lleva el problema a un organismo técnico, al no querer asumir, en forma técnica, un compromiso político de denunciar y elaborar una norma contra tal o cual país donde se violan los Derechos Humanos.

La Comisión considera que el que debe hacer un estudio previo frente a una denuncia o a una situación determinada de violación de Derechos Humanos es un organismo que depende de la Comisión, que hace de asesor de la Subcomisión de Derechos Humanos.

Esta Subcomisión no es un organismo político. La Subcomisión es un organismo técnico compuesto por veintiséis expertos que no representan a sus estados.

Aquí, entonces, tenemos veintiséis personas mientras que en la Comisión

tenemos cuarenta y tres estados.

Estas personas son las que se encargan de efectuar estudios sobre temas diferentes, que conciernen a los Derechos Humanos.

Sobre el genocidio, en Naciones Unidas, en el año 1948, la Asamblea General adopta una convención, un tratado: el famoso tratado sobre genocidio.

Después de bastantes discusiones y de citar como ejemplo, durante los trabajos preparatorios del caso del genocidio anteriores al '48, el caso de los armenios; y además de insistir que no se estaba creando algo nuevo en el '48, sino que se hacía lo que en Derecho Internacional se llama codificar el Derecho; es decir tomar normas que ya existen y pasarlas a un texto escrito, a un tratado.

Entonces, a raíz de la existencia de una convención sobre el genocidio, es que a comienzos de los años '70, más específicamente en el 70-71, el Consejo Económico Social (ECOSOC), le pide a la Comisión de Derechos Humanos que elabore un informe acerca de cuál era el estado en el que esta convención del 48 se encontraba; qué había pasado con la convención; cuál era el estado en cuanto a la ratificación; cuántos países eran miembros, si se respetaba o no, si después de 21-22 años se había madurado como para ampliar las figuras jurídicas que estaban contenidas en la Convención sobre el Genocidio, porque ya en su momento, se había planteado la posibilidad de ampliarlo en una discusión que no tuvo éxito en los aspectos culturales e incluso, ideológicos que no fueron referidos por la Subcomisión.

Entonces, veinte, veintidós años era un tiempo prudencial para ver qué ha pasado en el mundo con respecto al genocidio.

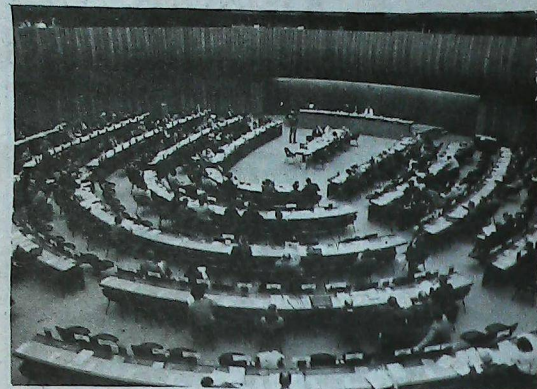
Por lo tanto, la Comisión de Derechos Humanos se aboca al trabajo de hacer un Informe. El Informe no lo va a hacer la Comisión sino que ésta se lo encarga a la Subcomisión. Esta, a su vez, ve a cuál de los veintiséis se lo va a encargar y se lo pide a un experto ruandés, que establece una serie de informes preliminares; es decir que va elaborando su informe y cada año va mostrando a sus colegas de la Subcomisión qué es lo que está haciendo con ese Informe.

Y, en la parte histórica, entre los primeros párrafos de su Informe muy extenso, está el famoso párrafo 30 donde se menciona específicamente que existe una abundante documentación que prueba que las masacres cometidas contra los armenios, en 1915, constituyen el primer genocidio del siglo XX.

Esto sigue así hasta el año '77; la ira de los turcos fue grande y se ejerció toda una serie de presiones contra el experto ruandés para que, cediendo a su propia independencia, como técnico (que de acuerdo con el reglamento de la Subcomisión tiene que mantener a toda costa) aceptara la imposición de los turcos en cuanto a eliminar el párrafo.

Es así como en el año '78 se presenta lo que era para él su versión definitiva del Informe. Lo presenta a la Subcomisión y en ese Informe no aparece la mención de los armenios. El párrafo 30 había sido suprimido.

Entonces, para todos nosotros, todos los armenios del mundo es una grave

La Comisión de Derechos Humanos en sesión

derrota que en el '78, la Subcomisión hubiese aprobado ese Informe que no contenía la mención de los armenios; derrota por llevar a cabo una acción con una metodología posiblemente equivocada, y otros entre los cuales me considero incluido, por omisión, porque en aquel entonces no teníamos un rol protagónico, no estábamos organizados como para hacer algo en ese terreno.

Pero, lo cierto es que no importa quién estaba haciendo qué, pero los armenios en 1978 dejamos pasar ese Informe en la Subcomisión sin la mención de los armenios.

Afortunadamente, en febrero de 1979, cuando se reúne la Comisión de Derechos Humanos, órgano político, ante el alerta roja de que hay un Informe sobre Genocidio que ha sido aprobado por la Subcomisión, ha sido elevado a la Comisión y si la Comisión lo eleva, este asunto termina enterrado, todos los armenios trataron de hacer lo que pudieron; sobre todo

en Europa y también en Argentina. Creo que en el Uruguay también se tomaron algunas iniciativas como para que la Comisión no aprobara ese Informe, como para detenerlo en ese estado y ver si se podía llegar a algún tipo de corrección.

Afortunadamente, así se hizo. Los EE.UU. tuvieron un rol muy importante allí porque el mismo presidente Carter, en una administración distinta también en materia de Derechos Humanos, envió nada menos que a Set Moumdjian, como delegado personal del presidente ante la Comisión, lo que era todo más que un símbolo; una decisión directa de no aprobar un Informe en esas condiciones.

También hubo muchos países de Europa Occidental que defendieron con fervor la independencia que deberán tener todos los expertos de la Subcomisión y consideraron una injusticia el hecho de que se hubiese suprimido el párrafo 30.

(continuará)

Macipe-Minassian
Despachantes de Aduanas
Importación y Exportación
Mudanzas internacionales

Malpú 971 8° B. Cap.

T.E.: 312-4144/311-3841

AUTOMOTORES BRAZO LARGO S.A. de Gregorio Der Ohanessian
planes especiales para la colectividad

Concesionario oficial: Av. Gaona 4467. Ciudadela. 653-6419/6551
Av. Gral. Lavalle esq. Larrea (2800) Zárate (B.A.) T.E.: 0328-4021

Enseñanza de Ballet
Estudio Palermo

DIRECCION: MABEL SILVERA

Danza pre-escolar
Niños- Adolescentes- Adultos

GURRUCHAGA 2122
(Plaza Italia)

T.E.: 72-8435
Secretaría: de 15 a 20.30 hs.

El 70° aniversario del genocidio en la prensa de la República de Armenia

Con motivo del septuagésimo aniversario del genocidio armenio, el periódico "Pravda" de la U.R.S.S. insertó, en su número del día 24 de abril, el artículo del Rector de la Universidad Estatal de Ereván, académico Serguei Hampartsumian, titulado "Condenado por la humanidad", en el que se refiere al genocidio llevado a cabo contra los armenios y habla acerca de las conquistas de la Armenia actual.

El original en armenio, del mencionado artículo fue publicado también en el diario "Sovedagán Haiasdán", en su número del 25 de abril ppdo.

El diario juvenil "Avangard", en su número del 24 de abril ppdo., dedicó dos páginas a la renacida República de Armenia. En el editorial titulado "Tú, mi Armenia eterna", señala que: "Hay fechas que jamás serán borradas de la memoria de las generaciones. El pueblo armenio no olvidó, no puede olvidar el sangriento año 1915, cuando la cimitarra turca amenazaba su existencia, cuando parecía que había llegado el fin de nuestro antiguo pueblo, que había conquistado, al precio de infinitas desgracias, durante siglos, su derecho a la existencia."

Recordamos, con pena y dolor, la pesadilla del genocidio, pero a través de ese recuerdo abrasador, surge el orgullo por la renacida Armenia de hoy, con sus ciudades y poblados que llevan nombres tan caros y sagrados, construidos para las familias actuales, fuertes, grandes y bien constituidas, de aquellos huérfanos y desamparados, salvados milagrosamente del genocidio.

Ciudades y poblados de la República de Armenia, con su sublime bandera estatal, izada en las alturas e integrada en la Unión, llaman con su maternal sonrisa a la armenidad diseminada por el mundo."

Bajo el título "La floreciente cuna de los oriundos de Monte Musa", Giulietta

Mardirosian escribe: "A muchos de los oriundos del Monte Musa de hoy, sus padres y abuelos no les dejaron tierras en herencia, pero les han ofendido una patria renovada que ellos están obligados a poblar y fortalecer."

A una gran parte de ellos, los condujo hasta aquí el camino de la repatriación; han vuelto desde Irán, Irak, Siria, Antioquía y otras playas a casa, a hacer humear sus hogares, a fundar nuestra tierra patria, a sacudirse el polvo de los caminos bajo el cielo patrio".

La periodista Rusán Arakelian, bajo el título "Retorñar", escribe acerca de la numerosa familia de Ardevazt Boyadjian, llegado a Armenia por los caminos de la repatriación, desde la aldea de Armdán, en la orilla derecha del Eufrates.

También el periodista Harutiún Parikian firma un artículo titulado "Desde Sardarabad hasta Berlín", en el que recuerda una entrevista que tuvo con el mariscal Hovhannés Bagramian.

En el editorial del 24 de abril del diario "Sovedagán Haiasdán" quese titula "En la familia unida" el redactor, al referirse al crecimiento de la República de Armenia señala que: "Durante los años de la Primera Guerra Mundial, los Jóvenes Turcos emprendieron la ejecución de su trágica y largamente preparada política de genocidio contra los armenios. Con bestial malignidad, eliminaron a un millón y medio de armenios en Armenia Occidental; destruyeron, incendiaron ciudades y aldeas."

Lamentablemente, las batallas de autodefensa libradas por los armenios, dispuestos a morir para poder seguir viviendo, no pudieron evitar la carnicería."

El diario publicó, además, la poesía "Canción acerca de Ereván", el artículo "El orgullo de vivir" de Silva Gabudiguian, y el relato de Ignat Mamian acerca del repatriado Meguerditch Muradian y su familia.

EL PARTIDO ARMENAGAN

Sus fines:

El fin primordial del Partido Armenagan era lograr, por medio de la revolución patriótica, el derecho inalienable del pueblo armenio de regir su propio destino, o sea de gobernar libremente, única forma de preservar la dignidad humana y étnica de un pueblo.

La Organización Armenagan circunscribía sus metas a todos los estamentos de la sociedad armenia, sin ninguna distinción doctrinaria o religiosa. Sus esfuerzos no serían diseminados para apoyar movimientos revolucionarios o libertadores de ningún pueblo vecino; esto, teniendo en cuenta que entre la raza armenia y otras vecinas existían profundas diferencias en cuanto a exigencias, modus vivendi, religión, puntos de vista e intereses geopolíticos, y que, por lo tanto, traería aparejado entorpecimiento y atraso en el movimiento revolucionario patriótico armenio.

Sus medios:

El Partido Armenagan estaba convencido de que pa-

ra lograr los supremos objetivos nacionales, debía concretar una fuerza de lucha interna y homogénea, aglutinando, en primer lugar, a todos los conacionales de igual ideología. Y, más adelante, bajo una unidad de accionar centralizada, su objetivo era despertar al pueblo aletargado y sojuzgado, por medio de la literatura revolucionaria y apasionada, del adoctrinamiento dirigido, de la formación de dirigentes y activistas, quienes, a su vez, diseminarian la semilla de la dignidad humana, con sus sermones y discursos.

Asimismo, se proponían concientizar y preparar al pueblo armenio a su autodefensa, por medio de las armas y del orden. Por todos los medios posibles, los Armenagan estarían abocados a la tarea de conseguir armas y dinero, elementos indispensables —especialmente en aquellas épocas— para la formación de ejércitos de guerrilla móviles.

Es más, estaban convencidos de utilizar los medios poniendo en movilización y alerta general a todo el pueblo; en especial, cuando las circunstancias foráneas o externas (pre-

disposición de gobiernos extranjeros o de razas vecinas) fuesen favorables al pueblo armenio.

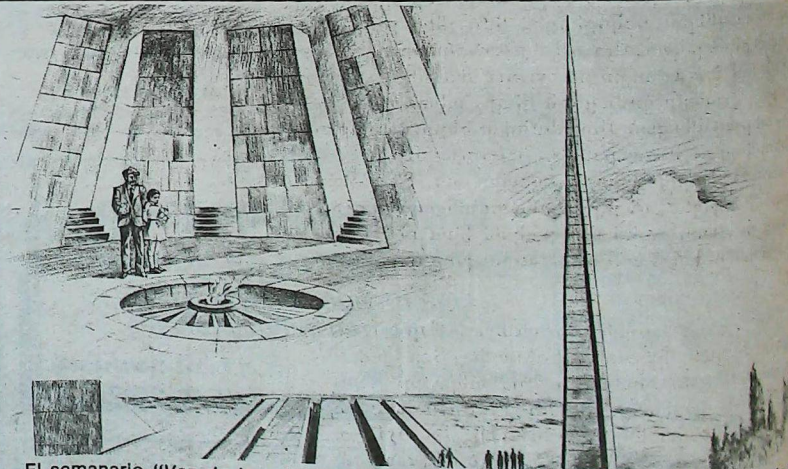
La movilización parcial o débil de fuerzas, demostraciones (salvo en casos muy especiales) así como la provocación fuera de tiempo, no se consideraban medios del Partido Armenagan; por el contrario, eran contraproducentes ya que, por un lado, disminuían las fuerzas revolucionarias, y por el otro, creaban pesimismo en el pueblo, con respecto al movimiento libertador y patriótico.

La puesta en práctica de la pena de muerte y los medios de terror, en momentos de apremio o necesidad, era tolerable.

Es así como se perfiló el Partido Armenagan, primera organización política armenia y única creada en el suelo patrio.

Recopiló: Daniel Youssefian

En el próximo número continuaremos desarrollando las bases y programa del Partido Armenagan

El semanario "Voz de la Patria", en su número del 25 de abril, dedicó un amplio espacio al septuagésimo aniversario del genocidio. Publicó el discurso de Karén Demirdjian,

transmitido el 24 de abril por la televisión de Ereván; reprodujo el artículo del académico Serguei Hampartsumian, que había sido publicado por el diario "Pravda", y publicó el po-

ema "Música", dedicado a Gomidás, de la poetisa tuana Vilia Sehultsaite, que fuera traducido por Silva Gabudiguian.

Tradujo Dikrán Kajredjan

ՆՄԱԳԻՐԱԿԱՆ

Յուշարձան Տէր Զօրի Մէջ

Մեր նախանցեալ շաբթուան համարին մէջ հրատարակեցինք Ֆրանսայէն ծերունագարդ աշխատակցի մը մէկ լրատուութիւնը, ուր հակիրճ կերպով կը խօսուի Տէր Զօրի մէջ գոյութիւն ունեցող ու լիութեամբ մատուցող մը մասին։ Եղեռնէն վերապրող հայ մը կառուցած էր գայն, ի յիշատակ իր նահատակ ծնողաց եւ ցեղասպանութեան գոհ թիւրաւոր հայութեան։ Գրութիւնը կը վերջանար կոշ ուղղելով բոլոր հայութեան, որ ժամանակ է Տէր Զօրի մէջ կանգնեցնելու Մեծ Եղեռնի գոհեքուն մոխիրում պատկանելի յուշարձան մը։ Արդարեւ, ժամանակ է։

Անցեալ եօթանասուն տարիներու ընթացքին, սփիւտատարած հայ գաղթօճախներու մէջ կառուցուած են ու կը շարունակուին կառուցուելի յուշարձաններ, իրենց լուռ վկանքն ու մնայուն իշխանութիւնը հայութեան դէմ գործուած ահուկի ու միտքին։ Իւրաքանչիւր հայ գաղթօճախ պարտի ունեւալ նման յուշարձան մը, որ խորհրդանշէ ո՛չ թիւն յարգանքի նահատակաց, այլ նաեւ, անխորհակելի կամք եւ յարատեւութիւն՝ վերատիրանալու մեր արդար իրաւունքներուն։

Նոյն իմաստով, անհրաժեշտ է, որ ունենանք համապիտոյեան, համահայկական եւ համաշխարհային մակարդակով յուշարձան մը մուկուած 20-րդ դարու Առաջին Ցեղասպանութեան։

Տէր Զօրը պէ՛տք է դարձնենք հայութեան Առաջին հերոսի եւ մեր ուխտագնացութիւններով ու յարգանքի մատուցումներով իշխանեանք աշխարհին, թէ չենք մոռցած եւ ոչ ալ մոռացութեան պիտի տանք մեր ժողովուրդին ու մարդկութեան հանդէպ գործուած անմարդկայնութիւնը։ Պիտի յիշենք ու իշխանեանք, որպէսզի չկրկնուին նման գնահատածային սպանդներ, որպէսզի նոր բռնակալներ չըսեն «ո՞վ կը յիշէ այսօր հայերու ջարդը»։

Սուրիոյ անապատներէն բերուած մեր բիւրաւոր նահատակներու ոսկորներէն նմոյշներ թող ամփոփուին նոր կառուցուելիք յուշարձանին մէջ, ու դէպի հոն ծովացող բոլոր հայութեան սերն ու ցաւը թող մասամբ գովանեն կիզիչ անապատներու մէջ անթաղ մնացած մեր անմեղ գոհներուն ցամաքած ոսկորները։ Տառապանքի, անսուղութեան ու մահուան խորհրդանշի տխրահուշակ Տէր Զօրը դարձնենք խղիւղ, մարդկային արժանապարտութեան ու մարդկային տարրական իրաւունքներու պաշտպանութեան անմեղ գոհներու խորհրդանշանը։

Մեծ Եղեռնի եօթանասունամեակի մեր գլխաւոր որոշումներէն մին թող հանդիսանայ Տէր Զօրի մէջ յուշարձանի մը իրագործումը, անխտիր համահայկական մասնակցութեամբ ու միասնականութեամբ։ Մեծ դահլիճին քթին տակ, իր աչքերուն իրենց փուշ, թող յաւերճ մնայ Ծիծեռնակաբերդի Յուշարձանը մէկ կողմէն, եւ Տէր Զօրի նոր յուշարձանը՝ միւս կողմէն։

Հայաստանի Հանրապետութեան Մամուլը Եղեռնի 70-ամեակին Մասին

Եղեռնի եօթանասունամեակին առթիւ, խորհ. Միութեան Համաշխարհային Կուսակցութեան պաշտօնակիցները «Պրաւդա»-ի Ապրիլ-24-ի թիւին մէջ լոյս տեսած է երեւանի պետական համալսարանի տեսուչ ակադ. Սերգէյ Համբարձումեանի յօդուածը՝ «Դատաւարութեան է մարդկութեան կողմէ» խորագրով, ուր կը խօսուի Հայերու դէմ կատարուած ցեղասպանութեան եւ արդի Հայաստանի նուաճումներուն մասին։ Յօդուածին հայերէն ընագիրը հրատարակուած է նաեւ «Սովետական Հայաստան» օրաթերթի Ապրիլ 25-ի թիւին մէջ։

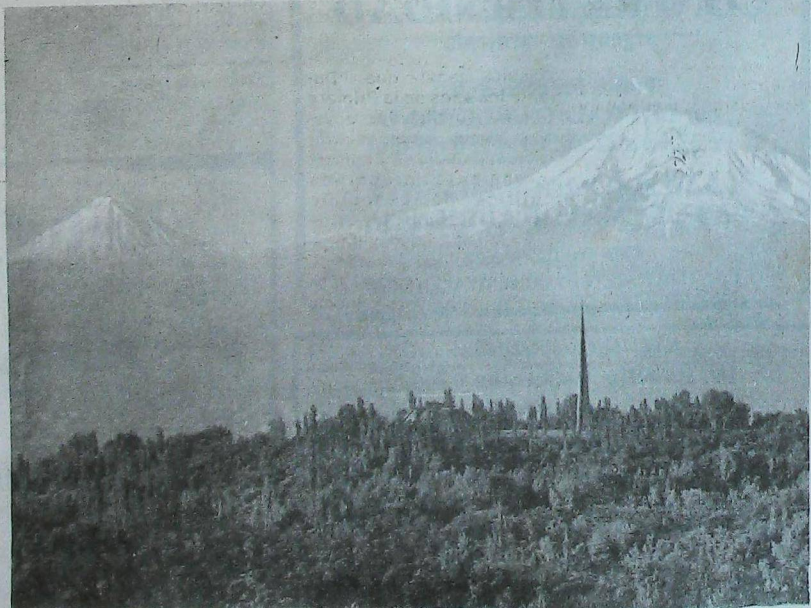
«Աւանգարդ» երիտասարդական թերթը Ապրիլ 24-ի իր թիւին երկու էջը նուիրած է վերածնունդ Հայաստանին։ «Դու յաւերժող իմ Հայաստան» խորագիրը կրող խմբագրականին մէջ նշուած է. «Տարեթիւեր կան, որ երբեք չեն քննուի սերունդների յիշողութիւնից։ Հայ ժողովուրդը չի մոռացել, չի կարող մոռանալ արիւնոտ 1915 թուականը, երբ թուով էր եկել է դարերի մէջ բազում փորձութիւններով իր գոյութեան իրաւունքը նուաճած հիւսուցիչ մեր ազգի օրհնակը, երբ թուրքական եւ քաղաքացիական պատերազմները նրա գոյութեանը։ Ցաւով ու կսկիծով ենք մենք յիշում Եղեռնի արդձաւանջը, բայց այդպէս յիշողութեան միջից յաւելում է նաեւ հպարտութիւնը՝ այսօրայ վերածնունդ Հայաստանի համար, թանկ ու նուիրական

անուններով նոր կեանքի կոշիւն չենք ու քաղաքների, Եղեռնից մաքրապարտ, որ ունենում մարդկանց այսօրայ հզօր ու բազմաճիւղ գերտեստանների համար, մայրական ժպիտով աշխարհափիւռ Հայութիւնը տուն կանաչող, մեր մեծ միութեան կազմում բարձր ու վսեմ իր պետական դրօշը պարզած Հայաստանի Հանրապետութեան։ «Մուսաբեկներին ծաղկուն օրանք» խորագրին տակ Զուլիքետ Մարտիրոսեան կը գրէ. «Այսօր Մուսաբեկներից շատերին իրենց հայրերն ու պապերը հող չեն ժառանգել, բայց նորոգ մի հայրենիք են նուիրել, որն իրենց չնացնել են պարտաւոր, զօրացնել։ Մեծ մասը այստեղ ներգաղթի ուղիներ են հատել՝ Իրանից, Իրաքից, Սուրիայից, Անտիոքից ու այլ փոքրից տուն են դարձել՝ օճախ ծխեցնելու, հայրենի եղբր հիմնելու, հարազատ յարկի տակ ճամբաների փոշին թփափելու։ «Վերենծիւղում» խորագրին տակ լրագրող Ռուզան Առաքելեան կը խօսի գաղթի ճամբաներով եփրատի ալ փարձունդով Արմատան գիւղէն Հայաստան հասած Արտաւազդ Պոյաճեանի եւ անոր բազմաճիւղ գերդաստանին մասին։ «Մարդաբապատից» միջնեւ «Պեղիւն» խորագրով յօդուած մը ստորագրած է նաեւ լրագրող Յարութիւն Փարիկեան, արձանագրելով յուշ մը՝ մանաւաղ Յովհաննէս Բաղրամեանի հետ իր ունեցած հանդիպումէն։

«Սովետական Հայաստան» օրաթերթի Ապրիլ 24-ի խմբագրականը կը կրէ «Միասնա-

կան ընտանիքում» խորագիրը։ Խմբագիրը անդրադառնալէ առաջ Հայաստանի Հանրապետութեան վերելքին՝ կը նշէ. «Առաջին համաշխարհային պատերազմի տարիներին երիտթուրքերը ձեռնամուխ եղան Հայերի ցեղասպանութեան իրենց վաղուց ի վեր մշակած եղբրական քաղաքականութեան իրազօրոճմանը։ Արեւմտեան Հայաստանում նրանք զազանային շարունակմամբ ոչնչացրին մէկուկէս միլիոն Հայերի, աւերեցին, հրի մատնեցին քաղաքներ ու գիւղեր։ Ապրիլու համար մեռնելու պատրաստ Հայերի ինքնապաշտպանական մարտերը, աւաղ, չկարողացան կանխել սպանդը»։ Թերթը հրատարակած է Համօ Սահեանի «Երգ Երեւանի մասին» բանաստեղծութիւնը, Սյւլվա Կապուտիկեանի «Ապրիլու հպարտութիւնը» յօդուածը եւ Իզնատ Մամեանի հանրակր, ուր կը խօսուի ներգաղթած Մկրտիչ Մուրատեանի ընտանիքին մասին։

«Հայրենիքի Զայն» շաբաթաթերթը Ապրիլ 25-ի իր թիւին մէջ լայն տեղ տուած է Եղեռնի եօթանասունամեակին։ Տրուած է Կարէն Դեմիրճեանի՝ Ապրիլ 24-ին Երեւանի հեռատեսիլին խօսած ճառին ընագիրը, արտասուական է աւագը. Սերգէյ Համբարձումեանի «Պրաւդա»-ի մէջ լոյս տեսած յօդուածին հայերէն պատճէնը։ Տպագրուած է լիթուանացի բանաստեղծուհի Վիլյա Շուլցայտի «Երաժշտութիւն» պոէմը՝ Կոմիտասի մասին, Սյւլվա Կապուտիկեանի թարգմանութեամբ։

Ներսէսները Հայոց Պատմութեան Մէջ

2.- Ներսէս Ե. Աշտարակեցի

Ներսէս Շահադիգեան Կաթողիկոսը ծնած է Արազածո-տըն գաւառի Աշտարակ գիւղին մէջ, եւ որպէս Կաթողիկոս յորժրորեալ է Ներսէս Ե. Աշտարակեցի: Պատմութեան մէջ կը յիշուի նաեւ Աթոռակեց Ներսէս Կաթողիկոս մըն ալ, որուն անունն ու դասաւորումը պաշտօնական կաթողիկոսներու շարքին զանց կ'առնուի: այլ կայակէտէ Ներսէս Աշտարակեցի պէտք էր կոչել Ներսէս Վեցերորդ: Աշտարակեցի Ներսէս Ե. Կաթողիկոսը ծնած է 1770-ին: Ան իր ընդամենը գործունէութեան ըսկալով է 31 տարեկանին: Յոյժ աշխատասէր Վարդապետ մը եղած է:

Ան իր նախնական կրթութիւնը կը ստանայ էջմիածնի դպրոցին մէջ: Եւ որպէս ուշիմ աշակերտ արժանի կը դառնայ Դանիէլ Սուլամանեցի Եպիսկոպոսը մեծապէս կը նպաստէ Ներսէսի նկարագրին կազմութեան եւ անոր առած յաւելումներն: Եպիսկոպոսը: Ներսէս ծանօտանալով իր Պատրիարքը ընտրուելէ ետքը Ներսէսը մեծաքաջ դուռ դէպի էջմիածին: Ներսէս յանձն առաւ հետոյ տանիք տըր Պատրիարքին հաշիւներն ու ընծաները, փորձանցելու համար Ներկայ Կաթողիկոսին:

Ներսէս այս շրջանին գործունեայ նուիրակի պաշտօնը կատարեց: Ներսէս հասակով եւ մարմնով փոքրամարմին մէկն էր: Թէպէտ հոգիով ու սրտով մեծութիւններու անխնայ աղբիւր մըն էր: Գործունէութիւններու բոլոր փափաքով ետուն էր:

Ենթին Կաթողիկոսի օրով էջմիածնի վանքը զանազան պատճառներով աշխատանքէ դադարէ, բուն եւ ծուլութեան խնամքով մը դուրսնալ էր: Հրապարակը մնացած էր պիտանելի չի յաջեցող ու յոգնիլ չզրկեցող Ներսէսին: Ան նորանոր բարձունքներ նուաճելու խնդիր սիրահար մը դարձեր էր: Այն աստիճան որ իրեն համար գրեցին «Կաթողիկոս եւ Աթոռակեցի Ներսէս» անիւ մի Ներսէս:

Ներսէս առաջըր առնելու համար սին մրցակցութիւններուն եւ վէճերուն եւ մանաւանդ անկախանող կերպով եւ աւելի լայն ծիր մէջ գործունէութեան ձեռնարկելու խնդրեց ու յանձն առաւ: Թիֆլիսի անշնորհաբար մըր խոփառանքներով Ներսէսը Արարիկի քանդակով հիմնուեցաւ: Եպիսկոպոսի համարաւոր կրթական քաղաքը հաստատութիւն մը՝ որ միջուկացաւ Ներսէսի անունով եւ կոչուեցաւ Ներսիսեան Վարժարան: Կրթական ու դաստիարակչական գործը Ներսէսի սրտին մէջ բացուած բուռնութեամբ ծաղիկ մըն էր: Զանազան նրա փորձութիւններով մանաւանդ Յովհաննէս Լազար-

եանի իշխանական նուէրով շնորհեցաւ Ներսիսեան կրթական հաստատութիւնը, որ աւարտեցաւ 1824-ին: Իր կանխաւ հիմնած Բէջօլի կոչած դպրոցէն ելած են իսլամատուր Աբովեան, Ստեփան: Նազարեան, Առաքել Արարտեան եւ ուրիշ նշանաւոր անձեր:

Ռուս Պարսկական պատերազմին սկիզբը Ներսէս Արք. ին ազգայնաշունչ շըրջաբերականը, կոչն ու ճաղը 1827-ին դուռնի հանեց Հայ մարտական ոգիով սողորուն երիտասարդութիւնը: Որուն հետեւանքով կազմուեցան Հայ կամաւորական խմբակն անձնուէր գունդէր, վասն Հայրենիքի փրկութեան: Ներսէս Արք. հետտես եւ խորագետ իմաստութիւնով ՊԱՏՄԱՆԱՌՈՐՈՒԹԵԱՒ Ռուս Ղեկավարութեան եւ մասնաւորաբար Հրամանատար Բասթեւի Զօրավարին հետ, թէ Հայութիւնը պիտի կոտորուի պէս դաշնակից ու բաժնեկից թուրքականին ու աւարին: Ռուս Կառավարութիւնը համաձայնեցաւ ու իր հաւանութիւնը տուաւ եւ ստորագրեց պահանջած դաշինքը:

Ահա պատերազմը վերջացեր է: Ռուսական եւ Հայկական բանակները յաղթական են: Ուրախութիւն ու ցնծութիւն է ամէն կողմ: Բասթեւի Զօրավարը խորամանկութիւնով մը Ներսէս Արք. Աշտարակեցիին կը հնուցնէ իր անմիջական շրջանակէն ու երեսանի Նահանգին կառավարիչի պաշտօնէն դէպի Պետարակա 1828-ին: Շատ աւելի փոքր ու անշուք վայր մը: Բասթեւի խոստի կը մերժէ Աշտարակեցի Արք. ին անձնապէս տեսակցելու փափաքը: Անտարակոյս Բասթեւի կը խառափեր տեսակցիլ Աշտարակեցիին հետ որպէսզի հայի տալու փափուկ կացութիւնէն ազատ ըլլայ տրուած խոստանքներուն եւ ստորագրուած պայմանագրութեան վերաբերելով: Անշուշտ Աշտարակեցիին պիտի պահանջէր ըստ ստորագրուած պայմանագրութեան անյապաղ գործադրութիւնը: Սա՛, կը վերաբերէր Հայաստանի ընծայուելիք բաղադրական իրաւունքներուն, Հայ կամաւորական գունդին դուռն գոհողութիւններուն արդար իրաւունքը պահանջող խոսակցութիւններուն:

Աշտարակեցիին համակերպեցաւ: Անոր համար կը զըրուցուի թէ ան իր ծոցին մէջ ունէր պահուած թուղթ մը՝ զոր ոչ ոքին տալ կ'ուզէր եւ կըսէր «Բասթեւիչը այստեղ կաշկանդուած է»: Աշտարակեցիին վախճանումէն վերջը այդ խորհրդակցութիւնը սարգիսի թաղկնալը գտնուած է սակայն առանց մէջի թուղթին: Որպէս զոյգ արձանագրուած են այս բոլորը: Աշտարակեցի Արք. իր արտոյրալայրին մէջ երբեք չընկրկեցաւ: Ներսէս Արք. պիտուպիտ Շահադիգեան Պետարակայի արարականը,

1843-ի Ապրիլի 17-ին միահայնութիւնով ընտրուեցաւ Ամենայն Հայոց Կաթողիկոս: Ազգային ժողովը սոյն ընտրութիւնը Կառավարչապետին միջոցով հաղորդեց Ռուսիայի օրուան Կայսր Նիքոլա Ա. ին: Կայսրը անյապաղ տուաւ իր հաւանութիւնը եւ առանց ուշացնելու վաւերացուց անոր ընտրութիւնը հաստատող հրովարտակը: Կայսրը այս առիթով անոր շնորհեց նաեւ մեծ պատիւը, ընդունելու եւ կրելու Աղեքսանդր Նիւոյի շքանշանին ադամանդազարդ աստիճանը: Կայսրին կողմէ յարգանքն ու մեծարանքը շատ առատ եղան անոր անձին հանդէպ: Նորընտիր Կաթողիկոսը պէտք էր ներկայանար Վեհափառ Կայսրին: Որով ան ուղեւորեցաւ Բեթերսպուրկ անձամբ ներկայանալու եւ տեսակցելու համար Նիքոլա Ա. Կայսրին հետ: Թերեւս ծեծութիւն եւ երկար ճամբորդութիւն մեծ պատճառները եղան անոր մտահոգի ու երկարատեւ հիւանդութեան: Հինգ ամիսներ տառապեցաւ մահացնող հիւանդութեան ճիրաններուն մէջ: Կայսրը Ներքին Գործերու Նախարարին հրահանգեց որ ամեն խընամբտանին անոր առողջանալու համար: Հիւանդ հայրապետին ամենամանր վիճակի մէջ գտնուած պահուն անաւերկալ կերպով ջուր ուղեւորեցաւ նշան մը եւս աշխատի ու ծառայէ իր Փեղկին ու Ազգին, այս անգամ որպէս Հայրապետ-Կաթողիկոս: Բժիշկները այս բժկութիւնը վերագրեցին ուղղակի աստուածային հրաշքին:

Նիքոլա Ա. Կայսրը զինք իր ներկայութեան ընդունեց 1843-ի Նոյեմբերի 28-ին: Կիրակի օր: Կաթողիկոսին Բեթերսպուրկ ժամանումէն հինգ ամիս յետոյ: Կայսրը շատ մեծ գոհունակութիւն մը զգաց իր սրտին մէջ անձամբ տեսնելով այն անձը՝ որ այնքան կտրիճ վեհանմն եղած է ու շատ մեծ գործեր կատարած է յօգուտ Ռուս եւ Հայ ժողովուրդներուն:

Յայտնի չէ թէ ի՞նչ շահեկան խոսակցութիւններ ուղեւորեցան Կայսրին ու Հայ ժողովուրդին: Ազգային ու Հոգեւոր Գահաւորին միջեւ:

Առաջին կէտը շատ աւելի բուն հետաքրքրութեան մը ժայթկումին ակնդրութիւնը կը դառնայ: Նիքոլա Կայսրը շատ որոշ ակնկալութիւններու ետեւը, յոյսն ու փաստութիւնը ներշնչեց Ներսէս Արքեպիսկոպոսին: Այն է Պարսիկներէն դուռնած հայկական դաստիարակութեան շնորհակալ ինքնավար պիտութիւն պիտի հիմնուի Ռուսական մեծարար պիտութեան հոգեւորները: Հայերուն տրուած այդ իշխանութիւնը հեռուցեալ պիտի ընդարձակուի: Այս խոստացումը քաղա-

րական հիմնադիր փառքն ու գործիքներ մեծապէս եւ բուռն կերպով խաղաղապետ էին ետեւորուն ու իմաստուն կաթողիկոսը, որով՝ ան ամբողջ հոգիով նուիրուեցաւ քաղաքական ու գիւնուորական գործունէութիւններու, եւ գործերու որպէս թէ Ռուս քաղաքի գորավարներէն մէկն ըլլար:

Երկրորդ հարցին՝ Եկեղեցիներու համաձայնութեան մասին Հայրապետը պատասխանեց Հայ Եկեղեցիին անտեղիտակ գիրքը: Հայ դասանութիւնը կը մերժէ քաղկեդոնի ժողովը եւ չընդունիր, կը մնայ հաստատ երեք տիեզերական ժողովներու սահմանումներուն:

Ներսէս Կաթողիկոսը 1828 թուականին կ'ընդունի ռուսական բանակը: Նկարը՝ գծուած 1830-ին, Ս. Էջմիածինի թանգարան:

U.G.A.B. - U.G.A.B. - U.G.A.B.

Domingo 30 de Junio

Almuerzo Familiar

“Su - Buerek”

Organiza Comisión de Damas

Todos los viernes

“SHISH KEBAB”

Comisión de Damas

Clases de Labores Armenias

Todos los miércoles de 14:30 a 16:30 Hs.

CLASES DE ARMENIO

Todos los sábados de 17:00 a 19:00 Hs.

COMISION DE DAMAS

ASAMBLEA GENERAL ORDINARIA

Jueves, 30 de Mayo 17:00 Hs.

GALICIA Y RIO DE LA PLATA

Compañía de Seguros

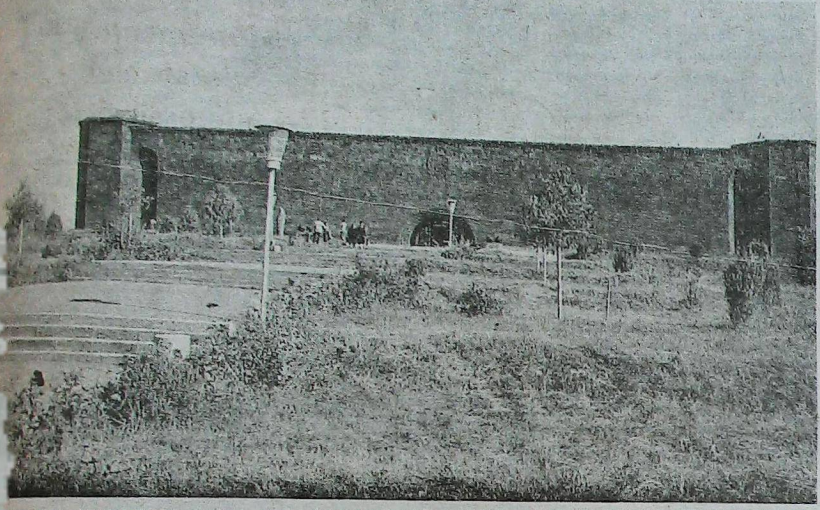
Bartolomé Mitre 777 - 7° “B” T.E. 566-7073 - 49-1886/1942

Garantiza asesoramiento integral sin cargo para toda la colectividad armenia a través de

SEGUROS LAMAS

INFORMES EN U.G.A.B.

Կոթողը Յադթանակի... Batalla de Sardarabad

ՔԱԿԱՆ ՍԱՀՄԱՆԷՆ ՅԲԻ- ՀԵՌԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՅ, ԱՉԳԱԳՐԱԿԱՆ ԹԱՆԳԱՐԱՆԸ
ՏԱՐԱՊԱՏԻ ՀԱՄԱԼԻՐԻՆ ՄԷՋ.

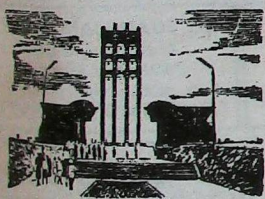
Ի՞նչ կը գրէ Հայաստանի Հանրապետութեան Օրացոյցը Սարտարապատի Մասին

1985

22

Արեւածագ	5.41
Արեւամուտ	20.12
Փեր. տևող	14.31
Լուսին	2 օրակալ
— 142	+223

ՄԱՅԻՍ
1915— Հայ ժողովրդական աշխարհագրորդները Սարդարապատի ճակատամարտում շահախնդին թուրքական զանդին մերժեց:

Սարդարապատի ճակատամարտի ճշգրտագրութի մուտքը

1918 թվականի մայիս... Էլի մի ճակատամարտական փորձություն հայ ժողովրդի համար, որի վիրավոր հուգո աչքերում մեկընդմիջ ընթացել էին 1915-ի ճարձիկի արժույթ ու տակալի պատկերները: Օրհնաբ մարից չղբել էր այդ ժողովրդի կրծքին ու դարձավ կերպարանով թուրքական պիղծ գեղունի, որն իր մամ ու ավեր ամբողջ շրջափակներով, ճարտարապետական հարստությամբ, հաշի Սարդարապատ... Եվ այստեղ, Սարդարապատում դաշտում դարձավ լեռնաձուռն հեմ կինաց-մանու կույի ելան հեմ մարտիկները: Հարկավոր էր հայտնել Միմիայն հայտնել: Եվ մեր Ավարաբը մեր սիրահանով ու մեր հաղթանակով է պակ-վում, որովհետև չէր կարող պարտվել: Իրավունք չունեի պարտվելու իր հեզունքով զանգնար ու տեղեր անթեղած մի ժողովուրդ, այդ պատմությունից կոչված էր շարունակելու իր մեծ ու անողորմար ելուքը:

«Արդ, ուխտի օր է այսօր: Սարտարապատ: Քիչ մը անձրեւ, ուրախութեան արցունքներ: Կը բարձրանա՞նք սանդուխտները: Ահա կարմիր տուֆե ուրարտական ցուլերը՝ գրոհի պատրաստ, հայկական արծիւներու շարքը, օձուցի կոթողը յիշեցնող ազատութեան զանգերը, փանդակները... այլաբանական, պատմական դէմքեր ու պատահարներ, որոնք ժամանակը կը փանդեն եւ ներկայ են: Զինքնու վրեժիւնը, բնդանօթներու որոտը, յաղթական փողերը: Ժողովուրդ մը, որ կը կռուի կեանքի եւ մահուան համար: Վերջնական ճակատամարտը: Եւ ի՞նչ ըլլան համեմատութիւնները, թիւի, ուժի, միջոցներու, կեանքը պիտի յաղթանակէ: Կեանքը միշտ փոքրամասնութեան մէջ է: Ատոր համար է փաշտփիւնը, նուիրումը, հերոսութիւնը: Պատերազմի դաշտի վրայ չէ, որ կը մղուին ճակատամարտներ, այլ՝ հոգիներու, տեւելու կամքի, չմեռնելու վճռականութեան, ապրելու՛, ապրելու՛ անպարտելի կիրքին:

Ու բարձրացած է խորիստ կոթողը յաղթանակի:

Բիւզանդ Կոստանեան
«Հայաստան եւ Հայր» - էջ 35

Colegio Mekhitarista

12 de Junio - 22:30 Hs.

Nuestro tradicional AVANT PREMIERE en el CINE AMERICA.
Reserve sus localidades con anticipación

29 de Junio - 18:00 Hs.

Desfile Show al mejor estilo europeo
Colección FEMENINA - MASCULINA
OTOÑO - INVIERNO 1985

Con la participación de
“PIELES PAPAZIAN”
SHOW ROOM ALEXANDRA
HAI SPORT - FLAMER'S

Organización a cargo de Patricia, Viviana y Alejandra Akian.

Reserve sus entradas en:

Colegio Mekhitarista: Virrey del Pino 3511
T.E. 552-3609/9678
Show Room Alexandra: Av. Santa Fe 1570
T.E. 44-6755

ASAMBLEA INTERINSTITUCIONAL ARMENIA

Apoye la obra de reconocimiento del genocidio armenio adquiriendo estampillas en todas las instituciones armenias y usándolas en su correspondencia habitual.

Օժանդակեցէ՛ք Մեր Յեղափոխութեան Միջազգային ճանաչման Զերթնալիկներու ժամանակ օգտագործելով Հայկական Միջ-Միութենական Խորհուրդի Հրատարակած զրոշմաթղթերը:

Հայկական Միջ-Միութենական
Խորհուրդ

Եղեմի 70-ամեակ - Կը պահանջէ՞նք մեր իրաւունքները

ՇԱՐ. 10րդ. ԷՋԷՆ

Զօր. Անդրանիկ...

որովհետեւ արեւելահայերը թրջահայաստանը իրենց երկիրը չեն կարողացել...

Եթէ արեւելահայոց համար երկու Հայաստաններ գոյութիւն ունենին, Զօր. Անդրանիկի Հայաստանը երեւոյնի նա՛հանգը չէր... Այսուհանդերձ, ան չա՛տ մեծ ծառայութիւններ մատուցանեց Երեւանի Հանրապետութեան. առանց Զօր. Անդրանիկի «Հայկական Առանձին Հարուածող Զօրամաս»-ին, Զանգեզուրի նահանգը այսօր Արարիկյանի իշխանութեան տակ պիտի գտնուէր, եւ չքանի 60,000 անգլէն ու անպաշտպան հայ ազգաբնակչութիւնը թուրքերու եւ թաթարներու կողմէ ի սպառ բնաջնջուէր...

Երեւանեան Հանրապետութեան ստեղծումը պատմական հանգանակ մըն էր ուսումնասիրելով համար, սակայն թրջահայոց դատին լուծում չըրերաւ:

Ի՞նչ եղած էր թրջահայ պարզ ժողովուրդին դիրքը երեւանեան Հանրապետութեան հանդէպ: Կը մէջերեւմ Ս. Վրացեանի Հայաստանի Համրապետութիւնը գիրքին...

«Հայաստանի Հանրապետութեան գոյութեան սկիզբի

չրջանում, արեւմտահայութիւնը իրեն մեկուսացած էր պահում պետական կեանքից:

Այդ արտայայտում էր շատ բաններում. պետական հիմնարկներում, համեմատաբար քիչ արեւմտահայ պաշտօնեաներ կային, արեւմտահայ երիտասարդութիւնը պարտադիր ղեկավարակալից խուսափում էր: Ուրիշ պետական պարտաւորութիւնների հանդէպ էլ արեւմտահայութիւնը վերապահ էր եւ, առհասարակ, հարգաւոր չէր գգում իրեն Հանրապետութեան մէջ: Անդրանիկը որ Բախմուի դաշնագրից յետոյ իր զօրամասով ու դադիականներով հեռացել էր Հայաստանից եւ ապա ամրացել Զանգեզուրում՝ թշնամական դիրք բռնելով «Թիւրքերի ձեռքով ըստեղծած» Հանրապետութեան վերաբերմամբ, զգալի չափով արտայայտել էր արեւմտահայերի այն ժամանակուայ մշտնջողութեան: Ազգային Պատուիրակութիւնը Փարիզում Պոլսու նուազաբն զբոսաւորութեամբ աւելի հեղինակութիւն էր վայելում արեւմտահայերի մէջ, քան Հայաստանի Հանրապետութեան կառավարութիւնը: «Հայաստանի Հանրապետութիւն»

խօսքն էլ ընդունելի չէր շատերի համար - եղածը սոսկ «Արարատեան Հանրապետութիւն» էր:

Ընդհակառակը «Արարատեան Հանրապետութեան» կառավարութիւնը ամէն կերպ աշխատում էր վերացնել այդ խորթութիւնը եւ, առհասարակ, հատուածական խնդիրը Հայաստանում - մի գործ, որ ի հարկէ, հեշտ չէր այն ժամանակուայ պայմաններում: Տասնեակ տարիներ հայ քաղաքական միտքը դատարարուել էր այն ուղղութեամբ, որ Հայաստանը այնտեղ էր, որ Բաքից մինչեւ լեռնաշղթայ միւս կողմը, հայկական հարց, Հայաստանի ինքնավարութիւն, հայ պետութիւն կարող էր լինել միայն Թիւրքահայաստանում, եւ, յանկարծ, բոլորովին չսպասուած տեղից՝ մէջտեղը բռնում է ինչ որ մի «Հայաստանի Հանրապետութիւն» - մարտեկի՝ բան է այդ: Ցեռոյ, այդ «Հանրապետութեան» մէջ դեռ շատ բանից՝ օրէնքներից ու լեզուից սկսած մինչեւ ներքին կարգերը, մինչեւ հանրային կենցաղն ու բարքերը՝ ուստի հոտ էր բուրում: Արեւմտահայութեան մտքին ու ըզգացումներուն խորթ էր այդ,

անհարգաւոր: (Ս. Վրացեան, Հայաստանի Հանրապետութիւն, Պէյրութ, 1958, էջ 254-255:)

Անդրանիկը Հայաստանի կառավարութեան հետ հարաւորութիւն փորձ Երեւանի միտքը, երբ Զօրավար Զանգեզուր կը գտնուէր:

Անդրանիկ նամակ մը ըստացաւ Ա. Պատիւեանէն, որուն մէջ կ'ըսէր...

«Միտքի Անդրանիկ,

Իմ ցանկութեան է որ դուն

հայտուէր կառավարութեան

հետ եւ ես կը լինէի միջնորդը:

Պատասխանելով՝ ըսի, թէ իմ

դժգոհութեան դաշնակցական

չէմ եղել, թէ «Հայաստան»

թերթի մէջ հրաժարական հրապարակուելէ վերջ Թիւրքիսի

րայտական ժողովը ոչ իսկ

պատուութիւն ունեցաւ զիս

հրապարակելով դժգոհութեան

ընդ լսելու, որովհետեւ հիշդ

աշդ լրայտական ժողովը կարծիքներն էին, որ կը հայտնէին զիս - քաջատուութիւնները յարգելի են:

Իմ հաշտուիլս կամ ոչ, աւելցուցի իմ պատասխանաւորութիւնը, մեծ կարեւորութիւն մը չունի, մենք այսօր կանք, վաղը չկանք: Երբ Հայաստանի սահմանները գրծւին եւ պետութիւններէ ճանաչուին, երբ մենք կ'ունենանք քաղաքական կառավարութիւն, այն ժամանակ հայ ժողովուրդը երջանիկ կ'ըլլայ եւ թէ քաղաքական կառավարութիւնը յարմար տեսնէ ինձ գործը լսանելու, եւ սիրով կը կատարէմ անոր հրամանը: Ի սեր Աստուծոյ այնպէս ըլլէր, որ յետագայ սերունդը ձեռք օրէնք եւ ոչ թէ անիծէ:

RIGAR'S
Camiseria exclusiva

Profesionales
Dr. Zacarias Dolabdjian
Kiropraxia
Reumatologia - Artrosis
GORRITI 4804 T.E. 253-7316

Estudio de Ingenieria
Jorge E. Abrahamian
Marcos Paz 3836
T.E. 50-3076/798-9992

Alejandro Marcelo Voskian
Arquitecto - U.B.A.
Dávila 1073 T.E. 631-6046
(1406) - Capital Federal

ESTUDIO CHOLAKIAN
Asesoramiento Jurídico-Contable
Impositivo - Computación
Sarmiento 1469 7º "F"
(1042) - Capital Federal

DR. EDUARDO D. ASILIAN
Abogado
Lun. Miérc. y Vier. 18 a 20 hs.
MONTEVIDEO 536 4º "B"
T.E. 40-4378 - Cap.

GREGORIO HAIRABEDIAN
Escribano
Av. Roque Sáenz Peña 570 3º Piso
T.E. 33-5761

Dr Luis H. Vertanessian
Escribano
Reg. Not. 1013
Tucumán 1455 - 7º F
T.E. 45-2649

DR. YEPRAD BAYRAMIAN
Abogado
Traductor Público Nacional
Uruguay 654 5º - Of. 581
T.E. 40-1144

Dr. Sarkis Balassanian
Jefe División Cardiología
Hosp. I. Pirovano
(Electrocardiograma-Ergometría-Holter-Eocardiograma)
Callao 531 - 1º C T.E. 40-7589

Dr. Jorge L. Balassanian
Médico Unidad Coronaria
Hosp. I. Pirovano
Uruguay 654 T.E. 701-6157

Արաֆսի Ափիին
Գրեց՝ Գէորգ Էմին

Փայլում է Արաֆս արեւի ցոլում,
Սրի պէս մեր հողն երկու կէտ արած.
Բայց այդ մասին չեմ եւ այսօր երգում,
Հայացքէս նրա շրթերին յառած:
Հոսում է Արաֆս գետն աւանդական
Եւ հողը նո՛յնն է երկու փեթերին.
Երկու փափն էլ՝ դաշտն Արարատեան,
Նոյն արեւը շոգ եւ նոյն քարոյնին...

Եւ թաւալով՝ է Արաֆսը լոյն.
Բայց նայիր, եւ դու կզգաս, քարեկամ,
Որ սահման չէ նա լոյն երկրներին,
Այլ բաճանում է... անցնայն ու ներկան:
Նայիր այն փափն եւ չե՛ս հաւատայ,
Թէ նոյն դարումն եւ, փափն նոյն գետին.
Երկու քաղ. ինքու փափից մեր փաթբամ,
Կապած նոյն գետին արծաթէ գոտին,
Նոյն հողն է փուլած, բայց մերկ ու
տոչո՛ր,
(ոռոգումս միայն Հայկական
ջրադից...)

Եւ մի ծառ, պարզած իր ձեռքերը չոր,
Մեզ օգնութեան է կանչում այն
փափից...
Աղբիւ՛րն իսկ դէմի փափից ամայի,

Թվում է պղտոր արցունքն է բերում,
Երկու ճնճողկներ, առանց վիզայի,
Թուրքիայից դէպի մեր փափն եւն թնում.
Ճախրում են, թառում մի նոր արանքի,
Մի նոր շէնքի ու կոթողի ուսին,
Կարծես պատմելով՝ Նոր Հայաստանին
Այն փափում տեսած վշտերի մասին...

Կանգ առ ու նայիր, իմ լա՛ւ քարեկամ,
Այն փափն, որ մեր անցնայն է եղել,
Եւ դու կարող ես աշխույժ սեփական
Հայրենի՛քը եւ հո՛ղը տարբերել.
Տարբերել, զգա՛լ, տեսնել, քարեկամ,
Որ Հայրենիքը, քո՛ւ ու նրա՛ն
Ոչ միայն հո՛ղն է մեր պայանական,
Այլ մեր ջանքը՝ այդ հողի վրայ...

Գէորգ Էմին
Երեւան

SHIRAZ
Armenian
Café - Concert
Av. Canning 769
Buenos Aires

JORGE G. DERKRIKORIAN
Odontología, Cirugía y Traumatología
Bucomaxilofacial
Lunes a Viernes 14:30 a 20:30 Hs.
Olleros 4165 - 1º A

ՄԱՐԱԿԱՆ ԺԱՆՈՒՆԱՅԻՆ ՄԱՐԱԿԱՆ ՃԱՐԱԿԻ ԿԱՐԱՆ

ԵՍ ՀԱՅ ԵՄ IES HAI IEM SOY ARMENIO

1) Նոյի Տապանը ո՞ր լեռան վրայ կանգ առաւ:
NOI DABANE, VOR LERAN VRA GANK ARAY?
EL ARCA DE NOE SOBRE QUE MONTE SE DETUVO?

* Նոյի Տապանը, Արարատ լեռան վրայ կանգ առաւ:
NOI DABANE, ARARAT LERAN VRA GANK ARAY.
EL ARCA DE NOE SE DETUVO SOBRE EL MONTE ARARAT.

Գիտէի՞ք

1) Թէ Հայաստանի Հանրապետութեան մէջ 1980-1984 տրական էին 6515 անուն հայերէն գիրք, 53-670-000 տպագրանկով:

2) Թէ՛ Հայկական հին օրացոյցի առաջին ամիսը նաւասարդ կը կոչուէր: Եւ որովհետեւ ճիշտ այդ ամէն կ'իյնար նաեւ հայոց հունձքի շրջանը՝ ուստի այդ օրը թէ՛ իրրեւ Նոր Տարի եւ թէ՛ իրրեւ հունձքի տօն՝ մեծ փառաւորութեամբ կը տօնուէր թոյլար հայերուն կողմէ, որուն ընթացքին կը կազմակերպուէին Ուրիշական նշանք:

Ժամանակին կին մը կար, որ ուներ տասներեք գաւակ: Այս խեղճ կնոջ փայտահատ ամուսինը մեռեր էր. ու հիմա, ան չէր գիտեր թէ ինչպէ՞ս ապրեցներ իր սիրատուն գաւակները: Չէ՞ որ պէտք է անոնց կերակուր տար, պէտք է նայէր անոնց կրթութեան, նաեւ՝ պէտք է անոնց արհեստ մը սորվեցներ:

Երկար մտածելէ ետք, նա իր կտրած կանչեց իր ամուսնոյն ընկերը, որուն անունը Կարապետ էր, եւ խնդրեց անկէ, որ իր գաւակներուն փայտահատութիւն սորվեցնէ:

Կարապետը ընդունեց առաջարկը, պայմանաւ, որ այդ կինը հետը ամուսնանար: Խեղճ կինը ստիպուած տեղի տուաւ: Ուրիշ նաք չունէր:

...Ուներ տասներեք գաւակ, մէկը միւսէն նարպիկ, մէկը միւսէն անուշիկ, ու բոլորն ալ՝ պահանջկոտ:

Նայեցէ՛ք նկարին մէջ, տասներեք գաւակներուն մօր վիճակը:

Մինասը եղունգները կը կրծէր: Անդրանիկը, գլուխը պատին կու լար: Սերորը գորտով գրադած էր. Գեորգը, Գրիգորը եւ Եղուարդը կը դիտէին Մինասը: Սեպուհին ու Վահէն կը պահուէին իրենց մօր ետեւ: Խեչօն դուրսը կը դիտէր: Բարի կեցեր էին՝ Սեդոն, Հայկը, Արան:

(ԹԻԻ 1)

KOULAKSIZIAN HNOS. S.A.

Fábrica de Tejidos

DIRECTORIO 3667. (1678) CASEROS
T.E.: 750-4632/ 3501

PARA SUS VIAJES Y TURISMO POR
TODO EL MUNDO (AUN AL COSMOS)

Le asesora **GARÓ**

Más de 30 años de experiencia y seguridad en
vuelo. Atención personal. Teléfono: 362-5867

Cierres para: Camperas, Pantalones,
Polieras, Vestidos, Fundas, Carpas,
Pullover, Botas, Tapedados, etc.
En todos los colores y en todas las medidas.

El distribuidor mas importante en cierras.
Super Once

En sus dos locales: LAVALLE 2376 - Tel. 47-8828
LAVALLE 2521 - Tel. 47-5066 Bs. As.

AMPLIO SURTIDO EN
PUNTILLAS * FESTONES
EL ASTICOS * CORDONES
GA * UNES * CINTAS.

LO ESPERAMOS

La moda es audacia y color

En este otoño, tan cálido y acogedor, nada mejor que quebrar la monotonía con audacia y mucho, mucho color, colores apasionantes, que avivan la cara y nos dan alegría.

El rojo es un color que queda siempre bien, a rubias, castañas o morenas. Digamos que es un color "sentador", sexy y muy combinable (negro, tiza, gris, etc.)

Clásicos y muy refinados resultan los tailleurs con saco corto y pantalones muy ajustados. Muy divertidos son los detalles que esta temporada, los modistos incorporaron en los sacos; bolsillos en los hombros, de donde puede asomarse un pañuelo. Se los puede llevar con aire descuidado, las corbatas flojas, el primer botón de la camisa desabrochado y los puños desprendidos.

Otro conjunto muy práctico es el saco cruzado, acompañado por pantalones pinzados (saco, chaleco y pantalón), muy masculino, pero muy seductor. Un detalle que estiliza estos conjuntos y les da un aire

de femineidad son los zapatos de tacos muy altos.

Los colores, azul, verde, violeta, de moda, son muy combinables entre sí.

Este año, las mujeres estaremos de "parabienes". Podemos ponernos muchas cosas, unas encima de otras y estaremos vestidas al mejor estilo '85.

Los tapados tipo "coche-ro", con grandes cuellos y tajos en la parte de atrás, confeccionados en telas gruesas, pesadas y voluminosas son ideales para las delgadas, o para las que tienen el cuello muy alto, los echarpes o foulards anchos, los disimularán.

Las grandes mochillas ideales para llevar miles de cosas, son el deleite de las más jóvenes, o las carteras cuadradas de charol, que imitan reptil o "coco", hacen furor.

Los zapatos abotinados y muy cerrados, abrigaditos, si tienen un poco de taco estilizan la figura.

Los vestidos de un solo color pueden actualizarse con "toques" transparentes, bordados con perlititas o pailletes o con grandes aberturas, que dejen ver la piel.

Pueden usarse vestidos de un solo color, pero será mucho más impactante, romper la armonía con algún detalle que contraste.

Para "engañar" la vista, es importante que la ropa tenga diferentes tonos; los lugares para cambiar la tonalidad son las piernas y la cintura. El contraste estiliza.

Lilian

Cocina: Empanaditas de pollo

muy blanda ni muy consistente.

Dejarla descansar.

Para el relleno:

Derretir la manteca en una sartén y agregarle la cebolla, el morrón y el perejil picado.

Añadir los dados de pollo y cocinar.

Condimentar con sal, pimienta, una pizca de comino y orégano.

Agregar, por último, las aceitunas picadas, las pasas de uva y los huevos duros picados.

Estirar la masa y cortar discos del tamaño deseado.

Colocar un poco del relleno sobre la masa y formar la empanada, apretando bien los bordes.

Disponer las empanadas en placas mojadas.

Pintar con huevo batido y cocinar en horno caliente.

Cuando aún no se haya finalizado la cocción, retirar las empanadas del horno, espolvorearlas con azúcar impalpable y llevarlas nuevamente al horno hasta que se doren.

I. Tch.

INGREDIENTES:

50 grs. de manteca, una cebolla picada, perejil picado, un morrón colorado, una pechuga entera de pollo, cortada en daditos, aceitunas picadas, a gusto, 50 grs. de pasas de uva sin semilla, 2 huevos duros picados, sal, pimienta, comino y orégano, para condimentar.

Masa:

250 grs. de harina, 80 grs. de manteca, 1 yema, 1 huevo, sal.

Optativo:

azúcar impalpable.

PREPARACION:

Para la masa:

Poner la harina en forma de corona, sobre la mesa. Colocar la manteca en el centro, junto con el huevo y la sal.

Unir y amasar hasta formar una masa que no sea ni

Enlace: Montevideo:

GANEMIAN-TAKESSIAN
El Sábado 25 de mayo

ppdo., en la Iglesia "San Nersés, El Agradado" de Montevideo, contraerán enlace Bedros Ganemian y Cristina Takeessian.

Apadrinaron la ceremonia, Vasgen y Macrui Ganemian.

Son sus padres, Hamparsum y Macrui Ganemian y Alberto y Chake Takeessian.

ESTUDIO JURIDICO

Dr. Bautista Kuyumdjian
Dr. Gabriel E. Williams
Dra. Patricia Kuyumdjian de Williams

Tucumán 1438 - Piso 7°
Tel. 40-6809/7112/49-7049

ARLEMA PRODUCCIONES PRESENTA A Arturo Kouyoumdjian y su grupo

Mario Kirlis: teclados; Levón G. Darzibashian: batería
Raúl Barrera: clarinete y saxo, Negrucho: bajo,
Feky: guitarra

CASAMIENTOS- CUMPLEAÑOS- FIESTAS

T.E.: 826-2448 (de 13 a 19 hs.) y 571-1684 (de 15.30 a 18.30 hs.)

PANADERIA y CONFITERIA

NICOLAS FIDIS

"LOS GRIEGOS"

Fábrica de pan inglés y pan rallado. Elaboración de figuass y empanadas árabes. Atención a: Bares - Confiterías - Restaurantes - Clínicas - Suc. de Panaderías - etc. etc.

T.E. 88-7290/88-9347/87-8514/773-8689

EL SALVADOR 4170

BUENOS AIRES

En venta "Cocina Armenia e Internacional"

con las recetas de Sardarabad

Adquiéralo personalmente en:
Niceto Vega 4779. Capital.
o por correo, enviando este cupón:

SOLICITO EN ENVIO DE
"COCINA ARMENIA E INTERNACIONAL"

Nombre:.....
Domicilio:.....
Localidad:.....Código:.....
Adjunto cheque N°.....Banco:.....

Valor de la obra: \$ a 3.500 más gastos de envío; \$ a 450

(cheques a la orden de Periódico Armenio Sardarabad
-no a la orden-)

EL PROFESIONAL LOS RECETA BARTAMIAN LOS DISEÑA SU HIJO LOS PREFIERE LINEA PIE/RECTOR DE ORTOPEDIA BARTAMIAN

Calzado
Correctivo

Calzado
Deportivo

CALZADO CORRECTIVO
A PRUEBA
DE CHICOS
CALIDAD Y
DISEÑO

PLANTILLAS
CORRECTORAS

Ortopedia Bartamian
también las pone
a sus pies.

ARTICULOS DE ORTOPEDIA EN GENERAL

Descuentos desde el 30% a Obras Sociales.
Consulta con su Obra Social sobre otros beneficios.

Ortopedia Bartamian

Av. Belgrano 1699 Tel. 45-5213 Bs. As.
Av. 7 N° 1134 Tel. 3-4635 La Plata

PERIÓDICO ARMENIO "SARDARABAD" de la ASOCIACION CULTURAL TEKEYAN

Redacción y Administración
Cnel. Niceto Vega 4779
1414-CAPITAL FEDERAL
T.E.: 771-2520
Horario de atención: Lun. a vier.
de 10.00 a 19.00 hs.

Registro Nac. de la
Propiedad Intelectual
278.315

Director
NAHABET NAHABETIAN

Corresponsalia, recepción de
avisos y suscripciones en
BRASIL

Sr. Hrair Chahinian
Av. Coxingui 191 Ap. 84
Cep. 00579-SAN PABLO
T.E.: 813-6731

URUGUAY
Dr. Pedro Danielian
Dionisio Coronel 129
T.E. 39-8828 MONTEVIDEO

CORDOBA
Sr. Luis Sourlian
Camacus 146
5.000-CORDOBA
T.E.: 51-4893